

Czwartek 1 grudzień 2005

13. jest zdania, że niezależnie od przyjętego rozwiązania alternatywnego powinien zostać przewidziany okres przejściowy umożliwiający wszystkim operatorom (przedsiębiorstwom transportowym, załodowcom i innym podmiotom tego sektora) przystosowanie się do nowych przepisów;

14. wzywa Komisję do przeprowadzenia, w ramach jej uprawnień i na podstawie postanowień Kodeksu Postępowania dla Konferencji Linii Żeglugowych, przed przedłożeniem propozycji zmiany bądź uchylecia rozporządzenia (EWG) nr 4056/86, dyskusji z pozostałymi stronami umowy; wyraża przekonanie, że wspomniane dyskusje winny umożliwić wypracowanie jak najbardziej odpowiedniego sposobu dostosowania się przez Państwa Członkowskie posiadające nadal zobowiązania dwustronne wynikające z Kodeksu Postępowania do ewentualnego nowego statusu prawnego, w celu uniknięcia jakichkolwiek niepożądanych konsekwencji.

Międzynarodowe usługi trampowe i kabotażowe

15. wskazuje, że sektor trampowy w ogromnej większości działa w oparciu o deregulację i reguły uczciwej konkurencji; popiera wniosek Komisji dotyczący objęcia tych usług zakresem rozporządzenia (WE) 1/2003;

16. uważa, że w interesie pewności i jasności prawnej pożądane byłoby ustalenie przez Komisję, w ramach jednego procesu, wytycznych dotyczących zgodności konsorcjów armatorów do przewozu ładunków masowych i wyspecjalizowanych przedsiębiorstw okołozeglugowych z regułami konkurencji, z tym jednakże zastrzeżeniem, że nastąpi to po publikacji projektów i przeprowadzeniu konsultacji wraz z zainteresowanymi kręgami;

17. wskazuje, że na mocy rozporządzenia (EWG) nr 3577/92 nastąpiła deregulacja sektora usług kabotażowych; wyraża pogląd, że ponieważ usługi te realizowane są pomiędzy portami jednego Państwa Członkowskiego, nie mają one wpływu na handel wewnątrzspółnotowy pomiędzy Państwami Członkowskimi (art. 81 i 82 Traktatu), a zatem nie ma potrzeby bądź prawnego obowiązku obejmowania tego sektora zakresem rozporządzenia (WE) nr 1/2003.

Porozumienia dotyczące wyłącznie aspektów technicznych

18. wzywa Komisję do wstrzymania projektu zniesienia ustaleń zawartych w art. 2 rozporządzenia (EWG) nr 4056/86 określających zgodność z prawem porozumień technicznych, bowiem uważa, że zachowanie ram o wyłącznie prawnym charakterze, regulujących porozumienia techniczne, przyczyni się do pewności prawnej i lepszej orientacji usługodawców.

Kolizja przepisów prawnych

19. wzywa Komisję do wstrzymania projektu uchylecia art. 9 rozporządzenia (EWG) nr 4056/86, który przewiduje przeprowadzenie negocjacji w przypadku sprzeczności prawa wspólnotowego z prawem państw trzecich, zwłaszcza w świetle zamiaru dokonania przez Komisję rewizji prawa dotyczącego konkurencji dotyczącego transportu morskiego;

*
* *

20. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.

P6_TA(2005)0467

Europejskie przepisy regulacyjne i rynki łączności elektronicznej w Europie w 2004 r.

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie europejskich przepisów regulacyjnych i rynków łączności elektronicznej w 2004 r. (2005/2052(INI))

Parlament Europejski,

— uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Europejskie przepisy regulacyjne i rynki łączności elektronicznej w 2004 r.” (COM(2004)0759),

— uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z dni 22-23 marca 2005 r.,

Czwartek 1 grudzień 2005

- uwzględniając raport grupy wysokiego szczebla na temat Strategii Lizbońskiej z listopada 2004 r.,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 18 listopada 2003 r. w sprawie ósmego sprawozdania Komisji z wdrażania przepisów regulacyjnych w dziedzinie usług telekomunikacyjnych⁽¹⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 lutego 2003 r. w sprawie całkowitego wprowadzenia łączności ruchomej trzeciej generacji⁽²⁾,
 - uwzględniając dyrektywę 2002/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie dostępu do sieci łączności elektronicznej i urządzeń towarzyszących oraz połączeń międzysieciowych (dyrektywa o dostępie)⁽³⁾,
 - uwzględniając dyrektywę 2002/20/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa o zezwoleniach)⁽⁴⁾,
 - uwzględniając dyrektywę 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa)⁽⁵⁾,
 - uwzględniając dyrektywę 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywa o usłudze powszechnej)⁽⁶⁾,
 - uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z Lizbony w dniach 23 i 24 marca 2000 r.,
 - uwzględniając decyzję Komisji z dnia 29 lipca 2002 r. o ustanowieniu Europejskiej Grupy Regulatorów dla Sieci i Usług Łączności Elektronicznej⁽⁷⁾,
 - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii oraz opinię Komisji Prawnej (A6-0305/2005),
- A. mając na uwadze, że procedury transpozycji i wykonania przepisów są różne w poszczególnych Państwach Członkowskich i że niejednorodność ta hamuje realizację prawdziwego jednolitego rynku łączności elektronicznej,
- B. mając na uwadze, że Komisja odgrywa centralną rolę w zakresie wykonywania i właściwego stosowania ram regulacyjnych,
- C. mając na uwadze, że Komisja może wszcząć postępowanie o naruszenie w stosunku do Państw Członkowskich, które nie stosują właściwych przepisów lub stosują je w sposób niewłaściwy,
- D. mając na uwadze, że zgodnie z procedurą określoną w art. 7 dyrektywy ramowej Komisja ocenia środki, jakie zamierzają przedsięwziąć krajowe organy regulacyjne,
- E. mając na uwadze, że tego rodzaju przepis oddaje w ręce władzy regulacyjnej elastyczne narzędzie pozwalające interweniować na rynku tam, gdzie istnieje zagrożenie dla wolności konkurencji,
- F. mając na uwadze, że należy docenić ten aspekt przepisów, gdyż umożliwia on regulatorowi właściwą interwencję na kształtującym się rynku, na którym nowe innowacje technologiczne umożliwią świadczenie konsumentom nowych usług,

⁽¹⁾ Dz.U. C 87 E z 7.4.2004, str. 65.

⁽²⁾ Dz.U. C 43 E z 19.2.2004, str. 260.

⁽³⁾ Dz.U. L 108 z 24.4.2002, str. 7.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 108 z 24.4.2002, str. 21.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 108 z 24.4.2002, str. 33.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 108 z 24.4.2002, str. 51.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 200 z 30.7.2002, str. 38.

Czwartek 1 grudzień 2005

- G. mając na uwadze, że ten system regulacyjny umożliwia dostosowanie wykorzystywanych środków naprawczych w oparciu o zasadę proporcjonalności i stopniowe zmniejszanie kosztów regulacji w przypadku, gdy tendencje w zakresie konkurencyjności usprawniają takie działania,
- H. mając na uwadze, że krajowe organy regulacyjne decydują o podjęciu działań na rynku przy całkowitej niezależności i że ich działania opierają się na kryterium proporcjonalności w stosunku do zamierzonych celów,
- I. mając na uwadze długotrwałość procedur odwoławczych od decyzji krajowego organu regulacyjnego, a także mając na uwadze, że w niektórych Państwach Członkowskich obserwuje się systematyczne zawieszanie decyzji krajowych organów regulacyjnych w oczekiwaniu na wynik odwołania,
- J. mając na uwadze, że opóźnienia związane z wdrażaniem i analizami rynkowymi stanowią poważną przeszkodę na drodze do jednolitego rynku łączności elektronicznej oraz stwarzają niejednorodne warunki działania przedsiębiorstw w różnych Państwach Członkowskich, jak również niepewność co do regulacji obowiązujących w okresie przejściowym,
- K. mając na uwadze, że jasne ramy ustawowe stwarzają warunki zachęcające operatorów do dokonywania dalszych inwestycji, oraz mając na uwadze, że stanowi to niezbędny czynnik w dążeniu europejskiego przemysłu łączności elektronicznej do przejścia przewodniej roli na scenie międzynarodowej,
- L. mając na uwadze, że dzięki zastosowaniu uregulowań infrastrukturalnych w zakresie łączności elektronicznej Komisja może znacznie przyczynić się do zwiększenia bezpieczeństwa i promowania pluralizmu mediów,
- M. mając na uwadze, że pomimo środków podejmowanych przez krajowe organy regulacyjne, by obniżyć nadmiernie wysokie koszty roamingu w U E, stawki za połączenia za granicę i z zagranicy pozostają nadal zbyt wysokie, przy uwzględnieniu ryzyka porozumień niezgodnych z zasadami konkurencji oraz nadużywania dominującej pozycji na rynkach,
- N. mając na uwadze, że jednolity rynek funkcjonujący w oparciu o właściwe przepisy może być gwarantem uczciwych usług i warunków cenowych dla wszystkich konsumentów, poprzez zapewnienie im koniecznej przejrzystości i bezpieczeństwa,
- O. mając na uwadze, że ramy prawne umożliwiają powstawanie i trwałość pluralizmu mediów,
- P. mając na uwadze, że w swej Białej Księdze w sprawie usług użyteczności publicznej (COM(2004)0374) Komisja stwierdza, że cel stworzenia otwartego i konkurencyjnego rynku pozostaje w zgodzie z celem rozwijania usług użyteczności publicznej i z tego względu kluczowe jest zapewnienie klientom uczciwych warunków cenowych i usługowych, które pozwolą stworzyć jednolity rynek usług telekomunikacji obejmujący całą Europę, by w ten sposób ograniczyć rozbieżności w rozwoju technologii cyfrowej, co stanowi priorytet Unii Europejskiej,
1. podziela obawy Komisji wyrażone w jej wyżej wymienionym komunikacie; udziela pełnego poparcia Komisji jako siły napędowej działalności prawodawczej, zarówno w odniesieniu do właściwej interpretacji nowych przepisów, jak i w celu zapewnienia, poprzez działania szybkiego i stałego monitorowania, stosowania zharmonizowanego i spójnego z celami przepisów dotyczących łączności elektronicznej.

Ramy instytucjonalne

2. podkreśla potrzebę otwarcia na poziomie instytucji debaty, która zmierzałaby do wzmocnienia i jasnego zdefiniowania zarówno europejskiego modelu instytucjonalnego w sektorze łączności elektronicznej, jak i dotyczących go ram ustawowych oraz określałaby najważniejsze rozwiązania na drodze do osiągnięcia tego celu.

Komisja

3. wzywa w związku z tym do wzmocnienia roli Komisji, przypominając, że pełni ona centralną funkcję strażnika prawa wspólnotowego, podczas gdy europejska grupa regulatorów (ERG) powinna w dalszym ciągu pełnić rolę organu konsultacyjnego i doradczego Komisji, zgodnie z decyzją 2002/627/WE, w celu konsekwentnego i spójnego stosowania ram normatywnych, zgodnie z art. 7 ust. 2 dyrektywy ramowej;

Czwartek 1 grudzień 2005

4. udziela pełnego poparcia Komisji zarówno w zakresie skarg przeciwko Państwom Członkowskim nie stosującym się do przepisów, jak i w zakresie analizy notyfikacji pochodzących od krajowych organów regulacyjnych, o których mowa w art. 7 dyrektywy ramowej; zwraca się do Komisji o baczne czuwanie nad tym, aby inicjatywy dotyczące rynków krajowych nie hamowały realizacji jednolitego rynku łączności elektronicznej.

ERG

5. przypomina, że skład i zadania ERG i niezależnej grupy regulatorów (IRG) w znacznej mierze się pokrywają i że należy w związku z tym unikać jakiegokolwiek podwajania wysiłków czy niepotrzebnego wykorzystywania ograniczonych zasobów administracyjnych; dlatego też zaleca uzgodnienie stopniowego połączenia ERG i IRG;

6. podkreśla, że ERG powinna ograniczyć się do wykonywania swoich kompetencji konsultacyjnych przy jak najpełniejszym i przejrzystym zaangażowaniu wszystkich zainteresowanych stron i kontynuować działania, które zostały jej wyraźnie powierzone na podstawie ram regulacyjnych.

Parlament

7. zwraca się do Komisji o przedłożenie Parlamentowi jej rocznego sprawozdania na temat stanu wdrażania ram regulacyjnych, jak tylko zostanie ono przyjęte, jak też każdego innego sprawozdania dotyczącego analizy działania rynku łączności elektronicznej, aby pozwolić Parlamentowi na szybkie włączenie się w proces monitorowania;

8. z zadowoleniem przyjmuje szybki wzrost dostępu do łącz szerokopasmowych; zwraca się do Komisji o informowanie Parlamentu o swoich działaniach w ramach monitorowania rozwoju sektora szerokopasmowego i podejmowanych w tym zakresie działaniach.

Państwa Członkowskie i krajowe organy regulacyjne

9. ubolewa, że niektóre Państwa Członkowskie nie transponowały jeszcze w pełni ram regulacyjnych lub też nie zastosowały ich prawidłowo i zwraca się do Państw Członkowskich o natychmiastowe dostosowanie się do prawa wspólnotowego w dziedzinie łączności elektronicznej;

10. zwraca się do Państw Członkowskich o odpowiednie wsparcie działań krajowych organów regulacyjnych, którym ograniczone środki nie pozwalają na szybką realizację powierzonych zadań; wzywa ponadto Państwa Członkowskie do podjęcia niezbędnych działań w celu przyspieszenia postępowań odwoławczych od decyzji krajowych organów regulacyjnych;

11. zobowiązuje Państwa Członkowskie do zagwarantowania pełnej niezależności krajowych organów regulacyjnych oraz zwraca się do Komisji o rzetelne monitorowanie sytuacji i informowanie Parlamentu o jego wynikach;

12. zachęca krajowe organy regulacyjne i Komisję do przeprowadzenia lepszych ocen skutków oraz działań porównawczych w odniesieniu do proponowanych obowiązków, ich wydajności i efektywności na rynkach;

13. zwraca się do Państw Członkowskich o dostosowanie się do zasad przejrzystości i proporcjonalności oraz o uzasadnienie wysokości opłat administracyjnych nakładanych na operatorów w związku z zezwoleniem na świadczenie usług, przy poszanowaniu interesu publicznego; wzywa Komisję do szybkiego przystąpienia do kontroli w tym zakresie;

14. podkreśla znaczenie przyznawania odpowiednich częstotliwości podmiotom świadczącym usługi użyteczności publicznej, stosowania otwartych, przejrzystych i niedyskryminacyjnych procedur, jak też odpowiedniej elastyczności w dziedzinie przyznawania częstotliwości radiowych oraz licencji;

15. zaleca Państwom Członkowskim, Komisji i krajowym organom regulacyjnym uwzględnienie faktu, że ramy regulacyjne powinny przyciągać i chronić inwestycje; zwraca uwagę na konieczność wspomagania inwestycji w dziedzinie infrastruktury, a w szczególności w zakresie szerokiego pasma, telefonii komórkowej trzeciej generacji oraz innych powstających rynków, z uwzględnieniem usług użyteczności publicznej;

Czwartek 1 grudzień 2005

16. podkreśla konieczność zachowania usług o regulowanym dostępie, nawet pomimo zmian technologicznych, szczególnie w zakresie sieci dostępu; dlatego też uważa, że należy utrzymać możliwość zapewnienia dostępu do nowej infrastruktury innym operatorom na uczciwych i rozsądnych warunkach;
17. przypomina, że działania regulacyjne powinny koncentrować się na usuwaniu zakłóceń, które uniemożliwiają istnienie równej konkurencji, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności promowania powstających rynków oraz równości szans dla podmiotów działających na rynku;
18. przypomina, że rozwój telefonii komórkowej trzeciej generacji jest czasem utrudniany przez przepisy krajowe i lokalne w zakresie zezwoleń na instalację infrastruktury oraz przez surowe kryteria przyznawania licencji; dlatego też wzywa właściwe władze, aby zaradziły tej sytuacji i usunęły wszelkie przeszkody na drodze do pełnego rozwoju łączności 3G;
19. zwraca się do Państw Członkowskich o czuwanie nad tym, aby lokalizacja instalacji, na których ma się opierać sieć telefonii komórkowej, odbywała się z poszanowaniem zdrowia i środowiska oraz była określana według przejrzystych procedur w zakresie urbanistyki; wzywa Komisję do monitorowania tych działań i przedstawiania ich Parlamentowi w regularnych sprawozdaniach; podkreśla konieczność upublicznienia informacji dotyczących wartości promieniowania;
20. wyraża poparcie dla dobrowolnych kodeksów chroniących użytkowników przed niechcianymi komunikatami komercyjnymi i wzywa do transpozycji zasad opt-in w skali UE;
21. podkreśla znaczenie ochrony danych w związku z rosnącą liczbą wniosków o przechowywanie danych, i odnotowuje ugruntowaną współpracę operatorów komunikacji elektronicznej z organami ochrony porządku publicznego w kontekście jasnych ram prawnych i w każdym przypadku indywidualnie; uznaje, że obowiązkowe przechowywanie danych byłoby szkodliwe dla swobód obywatelskich i stanowiłyby źródło znacznych kosztów dla operatorów; stwierdza w związku z tym, że wprowadzanie wszelkich przepisów w sprawie przechowywania danych powinno następować w ramach procedury współdecyzji z Parlamentem Europejskim.

Przemysł i konsumenci

22. podkreśla, że sektor technologii informacyjnych i komunikacyjnych (ICT) jest kluczowym sektorem gospodarki europejskiej, który przyczynia się w znacznej mierze do jej wzrostu oraz do tworzenia miejsc pracy;
23. przypomina, że europejskie ustawodawstwo w zakresie łączności elektronicznej zmierza do promowania konkurencji między przedsiębiorstwami, zapewniając zarazem wysoki poziom ochrony konsumentów;
24. wzywa Komisję, by mając na względzie ochronę praw użytkownika, w regularnych odstępach czasu przeprowadzała i przedstawiała Parlamentowi analizę, która zawierać będzie przynajmniej następujące parametry: przejrzystość rachunkową, gwarancje umowne oraz tendencje cenowe i rynkowe dla łączy szerokopasmowych, telefonii stacjonarnej i komórkowej;
25. z zadowoleniem przyjmuje wzrost w zakresie uwolnionych pętli lokalnych, podkreśla jednak, że dla zagwarantowania konsumentom konkurencyjnych rynków konieczne są dalsze postępy;
26. zwraca się do dostawców usług telekomunikacyjnych o uwzględnienie interesów użytkowników niepełnosprawnych w zakresie wyboru, ceny oraz korzyści w znaczeniu jakości usług telekomunikacyjnych i dostępności, jak również wzywa organy regulacyjne do konsultacji z przedstawicielami niepełnosprawnych przy dokonywaniu oceny świadczenia usług;
27. wzywa podmioty świadczące usługi 3G do przyjęcia odpowiednich cen za usługi, umożliwiających korzystanie z łączy szerokopasmowych możliwie największej liczbie osób w możliwie największej liczbie miejsc, usuwając w ten sposób granice geograficzne dla łączy szerokopasmowych;

Czwartek 1 grudzień 2005

28. podkreśla, że niezbędne jest, aby operatorzy wprowadzili przejrzyste praktyki w dziedzinie cen i aby konsument dysponował pełną i jasną informacją na temat oferowanych usług, ich cen, a przede wszystkim kosztów; jeżeli chodzi o międzynarodowe usługi roamingowe uważnie śledzi wszczęte ostatnio przez Komisję procedury w odniesieniu do przepisów Traktatu dotyczących nadużycia dominującej pozycji na rynku (art. 82 Traktatu) oraz w odniesieniu do „oświadczeń o zastrzeżeniach”; wzywa Komisję i Państwa Członkowskie do przeanalizowania, jakie zmiany strukturalne są niezbędne dla zapewnienia odpowiednich i przejrzystych kosztów roamingu; ponadto wzywa Radę, by zobowiązała ona Komisję do opracowania planu i harmonogramu działań, które umożliwią konsumentom korzystanie z roamingu w najlepszych możliwych cenach i jak najkrótszym czasie, na całym obszarze europejskim, przy zapewnieniu ciągłości usług;

29. ponawia swój apel do Komisji i do krajowych organów regulacyjnych o dołożenie starań w celu poczynienia dalszych postępów w dziedzinie przenoszalności numeracji, zarówno jeśli chodzi o telefonię stacjonarną, jak i komórkową, oraz w dziedzinie stawek zakończenia połączenia w sieciach;

30. zwraca uwagę, że funkcjonujący system przenośności numerów telefonów komórkowych ma żywotne znaczenie dla zdrowej konkurencji między operatorami telefonii komórkowej i w związku z tym podkreśla, że we wszystkich Państwach Członkowskich opłaty z racji przeniesienia numeru powinny być ustalone na niskim poziomie lub wynosić zero oraz że w niektórych Państwach Członkowskich należy skrócić okres realizacji operacji przeniesienia numeru;

31. wzywa Komisję do podjęcia działań na rzecz obniżenia stawek połączenia z sieciami komórkowymi, które w wielu Państwach Członkowskich są nadal wysokie i które powinny zostać powiązane z ponoszonymi kosztami;

32. przypomina, że w Białej Księdze na temat usług użyteczności publicznej Komisja oświadczyła, że cel stworzenia otwartego i konkurencyjnego rynku wewnętrznego jest zgodny z celem rozwoju wysokiej jakości łatwo dostępnych i przystępnych cenowo usług użyteczności publicznej i że w związku z tym ingerencja regulacyjna powinna uwzględniać obydwa cele;

33. oczekuje wniosków z badania dotyczącego sposobu, w jaki Państwa Członkowskie interpretują cele użyteczności publicznej przy nakładaniu obowiązku upowszechniania („must carry”);

34. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Komisji dotyczącą przejrzystości w dziedzinie roamingu międzynarodowego, dzięki której konsumentowi dostarczone zostaną użyteczne informacje na temat stawek detalicznych stosowanych przez różnych operatorów telefonii komórkowej w różnych krajach UE i wzywa w szczególności podmioty świadczące usługi do zmniejszenia kosztów roamingu, tak by współpraca gospodarcza i społeczna między Państwami Członkowskimi nie była ograniczona wysokimi kosztami; zwraca się do Komisji o rozwinięcie nowych inicjatyw w celu obniżenia wysokich kosztów międzynarodowej telefonii komórkowej tak, aby wkrótce powstał prawdziwy rynek wewnętrzny dla konsumentów, z przystępnymi kosztami roamingu dla telefonii komórkowej;

35. przypomina, że obywatele europejscy muszą mieć zapewniony dostęp do usług społeczeństwa informacyjnego i że oznacza to zastosowanie sprzyjającej konsumentom legislacji, by zmniejszyć braki w zakresie umiejętności informatycznych, w szczególności u osób niepełnoprawnych lub osób starszych; wyraża opinię, że wspieranie otwartego standardu europejskiego przy wprowadzaniu interoperacyjności usług, platform transmisyjnych i terminali przyczynia się istotnie do osiągnięcia tego celu;

36. wzywa Komisję do zbadania sposobu, w jaki należy postępować, by przyczynić się do rozwoju poszczególnych rynków krajowych w tej dziedzinie, tak aby stworzyć rynek wewnętrzny bez granic, posiadający wspólne ustawodawstwo i przepisy, umożliwiając operatorom działanie i konkurencję, jak miałyby ona miejsce na jednolitym rynku;

*

* *

37. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom Państw Członkowskich, ERG i odpowiednim krajowym organom regulacyjnym.